

Ik heb geen idee wat het is

maar het is vooral het licht dat we niet zien, dat nog onderweg is naar wat we zullen zijn, of zelfs nog niet.

Het is de lucht die ons vlees nog niet heeft omhelsd, de adem die nu nog in de bomen broedt.

Het is de stap die nog bang in dit been verborgen gaat, niet weet waarom, laat staan waarheen.

Het is de mond die nog niemand heeft geopend, de zin die nog niet werd geproefd, omdat het nooit

het woord is, maar telkens weer waar het nog niet omheen past.

Stijn Vranken

Uit: Wees gerust maar niet hier
Uitgeverij De Bezige Bij, Antwerpen (2011)

“omdat het nooit het woord is”